

[Bertel Haarder.]

udmærket det var med denne timetalsstyring, og hvor udmærket det var, at de private skoler derved kommer til at ligne de offentlige skoler så meget som overhovedet muligt. Dertil vil jeg gerne sige, at vores indstilling er den stik modsatte. Vi skal styre udgifterne og ikke lærerforbruget. Disse skoler skal netop have mulighed for at indrette sig på en anden måde end de offentlige skoler; det er derfor vi har denne lovgivning. Derfor skal styringen være af rent økonomisk art og ikke noget, som på nogen måde tvinger skolerne til f. eks. at have finere faciliteter, mere specialundervisning og alt mulig andet og så til gengæld sætte klassekvotienten i vejret. Hvis de i stedet for ønsker at køre i meget primitive omgivelser med meget lave klassekvotienter og et meget stort lærerforbrug, så skal de have lov til det. Det er der for øvrigt mange af dem der gør, og det kunne den offentlige skole lære en hel del af, for dermed lægger man nemlig vægt på det væsentlige, altså efter min mening og efter mange andres.

Det andet, fru Helle Degn roste, var, at selvfølgelig skulle private skoler da ikke kunne være private, de skal være selvejende institutioner. Hvorfor nu det? Kan man påpege noget som helst misbrug af privatejede skoler her i landet? Kan man nævne ét eksempel? Vi må virkelig spørge i undervisningsudvalget, om der findes eksempler på, at der har været misbrug.

Når det gælder den lille stramning med hensyn til, at små friskoler kan bevares og fortsat oprettes, mener jeg også, at der stadig er brug for, at vi får at vide, om der er eksempler på misbrug, som begrundes denne stramning. Vi mener det ikke.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil indlede med at sige, at jeg principielt på min gruppes vegne er mere enig i de betragtninger, hr. Bertel Haarder gjorde, end i dem, som fru Helle Degn gjorde.

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at det stadig er muligt her i landet at have både frie skoler og private skoler som et modstykke til folkeskolen og som en ret for de mennesker, der af religiøse, ideologiske eller af andre grunde ønsker at holde deres børn i den form for skole fremfor i den offentlige skole.

Derfor mener jeg også ligesom hr. Bertel Haarder, at de frie skoler og de private skoler ikke skal holdes i for stramme bånd. Der skal

selvfølgelig være en grænse for de økonomiske dispositioner, men jeg mener ikke, det gør så forfærdelig meget, at lærerskematimeforbruget er en smule større dér end i folkeskolen, når vi til gengæld ved, at de private skoler bruger lidt færre penge på bygninger, end de offentlige skoler gør.

Når jeg er inde på problematikken om skolernes frihed, må jeg også sige, at vi i det konservative folkeparti er meget utilfredse med, at man nu på væsentlige områder indskrænker skolernes frihed, selv om den også bliver udvidet på nogle områder, det gælder undervisningen i fritiden, børnehaveklasserne, der ikke skal nedlægges, hvis de i enkelte år er under det pligtige tal på 10 elever.

Men indskrænkningen går altså i nogen grad på skolernes hidtidige ret til frit at disponere. Vi mener, det er meget forkert, at man ikke fremover kan oprette privatejede skoler, men at det kun skal være selvejende skoler. Det kommer netop til at gå ud over de skoler, som er oprettet ud fra et bestemt livssyn, en bestemt ideologisk baggrund. Det vil komme til at betyde, at andre kredse end dem med den samme livsholdning, den samme ideologi, kan komme til at infiltrere disse selvejende skoler og dermed fremme andre formål end det, der oprindeligt var meningen, da skolerne blev oprettet. Det er vi altså meget utilfredse med, og som jeg sagde ved førstebehandlingen sidste gang, vil vi, hvis ikke ministeren vil ændre lovforslaget på dette område, fremsætte et ændringsforslag eller i hvert fald få det til afstemning her i salen.

Så skal jeg kun til sidst sige, at der stadig væk for os er nogle andre problemer, og det er problemer med hensyn til de private realkurser. Vi er tilfredse med, at der er mulighed for at opretholde dem, men de har mange problemer i øjeblikket, og dem vil jeg gerne være med til at se på i udvalget. Der er f. eks. betalingsproblemet, fripladsordningen, hvilken støtte der er til de 16-18-årige, aldersbegrænsningen, sygeeksamen. Jeg kunne remse en hel del andre ting op, men der er ingen grund til at besvære folketinget med det; dem vil jeg komme ind på i udvalget, hvor vi vil arbejde positivt videre med dette forslag.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg vil da begynde med at rose den meget grundige redegørelse, som ligger til grund for det lovforslag, vi nu behandler. Det er en rede-